

Aftensti

034 1/2

Musik: Mogens Jermiin Nissen
Arr.: Hans-Ulrik Barfoed
Tekst: Vilhelm From Bartrumsen

Soprano (S) staff:

Nu vok- ser af - ten - skyg - gen med lem - pe fjed for fjed,
Der hvis- ker gren mod gre - ne om to, som føl - ges ad,
Men en - gens grøn-ne E - den, hvor nat- ten fal - der på,

Alto (A) staff:

Nu vok- ser af - ten - skyg - gen med lem - pe fjed for fjed,
Der hvis- ker gren mod gre - ne om to, som føl - ges ad,
Men en - gens grøn-ne E - den, hvor nat- ten fal - der på,

Tenor (T) staff:

Nu vok- ser af - ten - skyg - gen med lem - pe fjed for fjed,
Der hvis- ker gren mod gre - ne om to, som føl - ges ad,
Men en - gens grøn-ne E - den, hvor nat- ten fal - der på,

Bass (B) staff:

Og vind i vil - de hav - re har rin - get af - ten fred.
mens dug - gen fin - der le - je på æ - ble - ro - sens blad.
er skøn - ne - re end no - get, som ord og sang kan nå.

3

Og vind i vil - de hav - re har rin - get af - ten fred.
mens dug - gen fin - der le - je på æ - ble - ro - sens blad.
er skøn - ne - re end no - get, som ord og sang kan nå.

5

Der gror fra jord til him - mel et skær af nat - vi - ol.
Der bø - jes kvist mod kvi - ste om to, der går for - bi
De to som går på sti - en, hvor duf - ten dri - ver ind,

Der gror fra jord til him - mel et skær af nat - vi - ol.
Der bø - jes kvist mod kvi - ste om to, der går for - bi
De to som går på sti - en, hvor duf - ten dri - ver ind,

Aftensti

034 2/ 2

Kun højt på bakkens tin - de står drøm om sun - ken sol.
og nyn - ner med hin an - den en skum-rings- me - lo - di.
er stand-set hos hin - an - den at ti - e kind mod kind.

Kun højt på bakkens tin - de står drøm om sun - ken sol.
og nyn - ner med hin - an - den en skum-rings-me - lo - di.
er stand-set hos hin - an den at ti - e kind mod kind.

1. Nu vokser aftenskyggen
med lempeljed for fjed,
og vind i vilde havre
har ringet aftenfred.
Der gror fra jord til himmel
et skær af natviol.
Kun højt på bakkens tinde
står drøm om sunken sol.
2. Der hvisker gren mod grene
om to, som følges ad,
mens duggen finder leje
på æblerosens blad.
Der bøjes kvist mod kviste
om to, der går forbi
og nynner med hinanden
en skumringsmelodi.

3. Men engens grønne Eden,
hvor natten falder på,
er skønnere end noget,
som ord og sang kan nå.-
De to, som går på stien,
hvor duften driver ind,
er standset hos hinanden
at tie kind mod kind.